

Handbuch der sozialen Hygiene und Gesundheitsfürsorge και τοῦ ὑπὸ τοῦ Atzler δημοσιευθέντος Handbuch der Arbeitsphysiologie.

Ἐδημοσίωσεν ἐπίσης τὰ ἐξῆς συγγράμματα :

1) Ἐγχειρίδιον Φαρμακολογίας καὶ Συνταγολογίας, Ἀθῆναι 1929—1935, τεύχη ἑπτὰ, σελ. 1—844.

2) Στοιχειώδεις μέθοδοι προσδιορισμοῦ τοῦ pH, Ἀθῆναι, 1934, σελ. 83.

3) Μαθήματα καὶ πρακτικαὶ ἀσκήσεις ὑγειονομικῆς χημείας κατὰ τὸ πρόγραμμα τῆς Ὑγειονομικῆς Σχολῆς Ἀθηνῶν.

ΕΙΔΙΚΗ ΝΟΣΟΛΟΓΙΑ ΚΑΙ ΘΕΡΑΠΕΥΤΙΚΗ, ΠΡΟΠΑΙΔΕΥΤΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ, ΠΑΘΟΛΟΓΙΚΗ ΚΛΙΝΙΚΗ ¹.

1. **Ἰωάννης Βούρος.** Ἐγεννήθη τῇ 1 Ἰουλίου 1808 ἐν Χίῳ, ἔνθα ἠκολούθησε καὶ τὴν ἐγκύκλιον αὐτοῦ παιδευσιν. Μετὰ τὴν καταστροφὴν τῆς πατρίδος του διεσώθη εἰς Τεργέστην, ἐκεῖθεν δὲ μετέβη εἰς Βιέννην (1825) πρὸς σπουδὴν τῆς ἰατρικῆς. Τὸ διδακτορικὸν αὐτοῦ δίπλωμα ἔλαβεν τῷ 1832 ἐν Ἀλλῆ (Halle) καὶ διὰ μέσου Γερμανίας, Ἰταλίας, Γαλλίας, κατήλθεν εἰς Ἑλλάδα. Τῷ 1834 διωρίσθη νομοῦατρος Κυκλάδων, τῷ 1836 καθηγητῆς τῆς εἰδικῆς νοσολογίας καὶ κλινικῆς ἐν τῷ συσταθέντι χειρουργικῷ σχολεῖῳ, ταυτοχρόνως δὲ μέλος καὶ γραμματεὺς τοῦ Ἰατροσυνεδρίου, ἅμα δὲ τῇ ἰδρῦσει τοῦ Πανεπιστημίου τακτικὸς καθηγητῆς τῶν μαθημάτων τούτων (14 Ἀπριλίου 1837). Τῷ 1840 ἐγένετο πρόεδρος τοῦ Ἰατροσυνεδρίου καὶ τμηματάρχης τοῦ ὑγειονομικοῦ τμήματος τοῦ ὑπουργείου τῶν ἐσωτερικῶν, μετὰ τριετίαν ὁμως παρητήθη καὶ διωρίσθη ἰατρός τοῦ βασιλέως Ὀθωνος. Τῷ 1853 διωρίσθη καὶ πάλιν τμηματάρχης ἐν τῷ ὑπουργεῖῳ τῶν ἐσωτερικῶν καὶ πρόεδρος τοῦ Ἰατροσυνεδρίου. Παραίτηθεῖς (24 Ἀπριλίου 1848) ἔνεκεν ἀσθενείας μετέβη εἰς Κωνσταντινούπολιν, ἔνθα ἐξήσκησε τὴν ἰατρικὴν. Τῷ 1873 ἐπανήλθεν εἰς Ἀθήνας, ἔνθα καὶ ἀπέθανε τῷ 1885.

Κυριώτερα τῶν συγγραμμάτων αὐτοῦ εἶναι :

1) Περὶ νοσοκομείων σχεδιάσμα, Πρίσις 1831.

2) Ἑλληνικὴ φαρμακοποιία. Ἀθῆναι 1868 (ἐν συνεργασίᾳ μετὰ τῶν Σ. Λάνδερρ καὶ Ι. Σαρτορίου).

3) Περὶ τοῦ αἰζώου τοῦ Θεοφράστου, Ἀσκληπιῶς 1937.

4) Λειπίου συνωνυμία ἑλληνική, Ἀσκληπιῶς 1936, σελ. 137 καὶ ἄλλαι πραγματεῖαι δημοσιευθεῖσαι ἐν τῷ «Ἀσκληπιῷ» ἢ ἀνακοινωθεῖσαι τῇ Ἰατρικῇ Ἑταιρείᾳ Ἀθηνῶν.

2. **Κωνσταντῖνος Μαυρογιάννης,** ἐξ Ἠπείρου καταγόμενος διωρίσθη τῇ 7 Ὀκτωβρίου 1843 ἐπίτιμος καθηγητῆς τῆς Κλινικῆς Ἰατρικῆς, ἀλλὰ μετὰ τριετίαν ἀπελύθη (10 Νοεμβρίου 1845), ἀπέθανε τῷ 1861. 417

¹ Ἐν ἀρχῇ ἡ εἰδικὴ Νοσολογία καὶ Θεραπευτικὴ ἀπετέλει ἰδίαν ἔδραν, εἶτα ὁμως εἰς ταύτην προσετέθη ἡ Προπαιδευτικὴ Κλινικὴ. Ἐπειδὴ ὁμως οἱ καθηγηταὶ τῶν Παθολογικῶν κλινικῶν προήρχοντο κυρίως ἐκ καθηγητῶν τῆς Εἰδικῆς Νοσολογίας, διὰ τοῦτο καὶ οὗτοι προσετέθησαν εἰς τὸ κεφάλαιον τοῦτο, ἀποχωρισθεῖσης μόνης τῆς γ' παθολογικῆς κλινικῆς μετὰ τῆς Ἀστυκλινικῆς καὶ τῆς Θεραπευτικῆς κλινικῆς. Τοῦτ' αὐτὸ ἐγένετο καὶ διὰ τὰς Χειρουργικὰς κλινικάς.

